

hvervsliv», og hertil vilde Mindretallet under ingen Omstændighed medvirke. — Det var en Misforstaaelse, at Landets Valuta kunde holdes paa et højt og hæderligt Stade ved Hjælp af Valutacentralsystemet; hertil krævedes Virkeliggørelse af det gamle økonomiske Krav om at klare Tidens Vanskeligheder ved Sparsommelighed og Opsparing. Hvad Mestbegunstigelsessystemet angaar, nærde Mindretallet den Anskuelse, at dette System var traadt saaledes under Fødder af den økonomiske Verdenspolitik, at der ubestrideligt var foretaget betydelige Afvigelser gennem de senere Aar, hvorfor det ogsaa maatte være muligt for os paa ny at foretage Afvigelser.

Under Forhandlingerne i Udvalget havde Mindretallet stillet et foreløbigt *Ændringsforslag*, som i enhver Henseende opfyldte Lovforslagets valutariske, handelspolitiske og beskæftigelsesmæssige Formaal, men formentlig løste Opgaven langt bedre end Regeringsforslaget. Man havde delt Varerne i 3 Grupper, hvis Indførsel var henholdsvis fri, forbudt (medmindre Ministeren og et efter Indstilling af Erhvervsorganisationerne valgt Nævn paa 17 Medlemmer tillod Indførsel) og underkastet Regulering med Hensyn til Indførselens *Fordeling* paa de enkelte Lande; den sidste Gruppe var den største, og Fordelingen skulde foretages af Handelsministeren efter Forhandling med Nævnet, dog saaledes at en Afgørelse kunde ændres, hvis den fandtes aabenbart stridende mod indgaaede Forpligtelser. — Af Ændringsforslagets Bestemmelser skal desuden fremhæves et Paabud til Regeringen om, ifald betydende dansk Produktion blev truet af en væsentlig Indskrækning i Beskæftigelsesgraden gennem ubillig udenlandsk Konkurrence, og vedkommende Virksomheder anmodede om Værn herimod, da at foreslaa *midlertidige Indførselsafgifter* eller andre Statsforanstaltninger til Imødegaaelse af saadan ubillig Konkurrence. — Regeringen havde imidlertid stillet sig fuldkommen afvisende over for Mindretallets Ændringsforslag, og det havde derfor ikke været Genstand for Realitetsforhandling.

Subsidiært foreslog det konservative Mindretal sammen med Venstre-Mindretallet, at Bestemmelserne om *Rigsdagens Valutaudvalg* udgik af Lovforslaget. Man henviste i saa Henseende til, at Magt og Ansvar burde følges ad, og at Udadelelsen af Valutaudvalget maatte være en Konsekvens af Regeringens Krav om et Ja eller Nej til Lovforslaget.

Ved *Afstemningen* forkastedes først de Konservatives principale Ændringsforslag (med 83 Stemmer mod 22), derefter Det frie Folkepartis Underændringsforslag, der opnaaede 5 Stemmer, medens et vekslende Antal stemte imod, endelig Venstres principale Ændringsforslag (med 79 Stemmer mod